

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 7Csp/57/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8618201187
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Keselicová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2019:8618201187.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, sudkyňa JUDr. Jana Keselicová, v právnej veci žalobkyne Z. M., nar. XX.X.XXXX, bytom S. XXX/XX, XXX XX K., občan SR, zastúpená JUDr. Michalom Michalovčíkom, advokátom, so sídlom Centrálna 274, 089 01 Svidník proti žalovanej PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený Advokátskou kanceláriou Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 1 000,- eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi primerané finančné zadostučinenie vo výške 1 000,- eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na súde dňa 23.7.2018 domáhala zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1 000,- eur.

2. Svoju žalobu odôvodnili tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 4Csp/51/2017 úspešne domáhala ochrany svojich spotrebiteľských práv, najmä pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami v zmluve o spotrebiteľskom úvere, aj vo vzťahu k neoprávnenému obohateniu zo strany žalovaného ako dodávateľa voči žalobkyňi ako spotrebiteľka, zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Rozsudkom Okresného súdu Svidník zo 04.10.2017, sp. zn. 4Csp/51/2017-50, v spojení s potvrdzujúcim Rozsudkom Krajského súdu Prešov zo dňa 10.04.2018, sp. zn. 17Co/18/2018-92, bolo súdom rozhodnuté predovšetkým o tom, že spotrebiteľský úver zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500034201 zo dňa 31.10.2013 uzatvorenej medzi stranami sporu je bezúročný a bezpoplatkový, a o určení neprijateľných zmluvných podmienok. Rozhodnutia súdov sú už právoplatné. V bode 6. rozsudku odvolacieho súdu tento konštatoval: Je nepochybné, že zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 31.10.2013 uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko žalovaný vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalobkyňa je spotrebiteľ, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Z uvedeného je zrejmé, že na predmetnú zmluvu je nutné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Predmetná zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Zákon o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z. v § 9 presne definuje, aké náležitosti, okrem všeobecných (§ 43 Občianskeho zákonníka), musí spotrebiteľská zmluva obsahovať. Slovenský právny poriadok v čase uzatvorenia zmluvy definoval v porovnaní so smernicou Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere precíznejšie a širšie podmienky, ktoré

musí spĺňať zmluva o spotrebiteľskom úvere tak, aby nebola postihnutá sankciou spočívajúcou v tom, že bude úver z nej vyplývajúci posudzovaný a kvalifikovaný ako úver poskytnutý bez úrokov a bez poplatkov. Takýto výklad nie je v rozpore s komunitárnym právom a príslušnou smernicou a takýto výklad nie je ani arbitrárny, pretože slovenský zákon (zákon č. 129/2010 Z.z.) rozširuje z dôvodov ochrany spotrebiteľa podmienky, stanovené základnou normou komunitárneho práva a poskytuje širšiu mieru ochrany spotrebiteľovi. SD EÚ vo veci Home Credit Slovakia, a. s. c/a Klára Bíróová judikoval, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Zdá, že Súdny dvor mal „eurovýhradu“ len k amortizačnej tabuľke ako povinnej náležitosti zmluvy a len vo vzťahu k istine. Prejednávaná vec sa však netýka amortizačnej tabuľky, ale špecifikácie splátok úveru podľa jednotlivých zložiek, čo je v konečnom hľadisku relevantné aj na účely transparentnosti vstupných údajov pre výpočet RPMN. Tak explicitne presné ustanovenie akým je § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere však cez prizmu eurokonformného výkladu nemožno ignorovať a tolerovať absenciu údajov o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v žiadnej zmluve o úvere. Zákonodarca v citovanom ustanovení jasne deklaroval, aké následky sú spojené s absenciou obligatórnych náležitostí uvedených v § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. a odvolací súd nevidí dôvod na odklon od vnútroštátneho predpisu, ktorý bol v čase uzavretia zmluvy ako aj v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku platný a účinný. Otázka priameho účinku smerníc sa vo všeobecnosti v podstate týka vymedzenia podmienok, za ktorých vnútroštátne orgány môžu určitú normu práva Únie aplikovať priamo, bezprostredne, na prípad, ktorý riešia. Vzhľadom na existenciu ustálenej judikatúry SD EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami (v tomto konkrétnom prípade veriteľ verzus spotrebiteľ) v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci. Z uvedeného vyplýva, že priamy účinok je tak v zásade možný len v spore medzi jednotlivcom a štátom, kedy sa jednotlivец dovolá svojho práva vyplývajúceho zo smernice priamo voči štátu ako subjektu zodpovednému za nesprávne implementovanie smernice). Uvedený právny záver SD EÚ potvrdil vo viacerých svojich rozhodnutiach. „Smernica nemôže sama o sebe zakladať jednotlivcovi povinnosť a ustanovení smernice nie je možné sa voči takejto osobe dovolávať.“ (bod 13 vo veci Marshall C-152/84). „Ako Súdny dvor zdôraznil v ustálenej judikatúre od rozsudku z 26. februára 1986, Marshall (152/84, Zb. s. 723, bod 48), samotná smernica nemôže ukladať povinnosti jednotlivcovi, takže sa na ňu ako takú nemožno proti nemu odvolávať.“ (bod 14 vo veci Faccini Dori, C-91/92). Celkom zásadným prípadom pre vymedzenie horizontálneho priameho účinku smerníc je vec Pfeiffer, C-397/01 až C-403/01, rozsudok zo dňa 05.10.2004, v zmysle ktorého "Z toho vyplýva, že sa nemôže hoci aj jasné, presné a bezpodmienečné ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci.“ (bod 15 vo veci Pfeiffer C-397/01 až C-403/01). Odvolací súd má za to, že princíp právnej istoty prevažuje, smernica nemá priamy účinok na horizontálne vzťahy medzi jednotlivcami a nepriamy účinok smernice nemožno použiť contra legem, a preto v súlade s doterajšou masívnou aplikačnou praxou súdov je potrebné vyžadovať aj špecifikáciu splátok podľa istiny, úrokov a poplatkov. V danom prípade zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi stranami sporu neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom z ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. vyplýva, že pri stanovení výšky mesačnej splátky, má dodávateľ v úverovej zmluve presne stanoviť mesačnú výšku splátky istiny, úrokov a poplatkov (oddelené), pričom za naplnenie tejto náležitosti nie je možné považovať uvedenie mesačnej splátky bez špecifikácie istiny, úrokov a iných poplatkov. Spotrebiteľ má právo na informácie o tom, v akej sume splatí samotnú istinu úveru v mesačných dohodnutých splátkach, akú sumu z toho platí na úroky a v akej výške tieto úroky platí. Keďže zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na skutočnosť, že pre záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru postačuje absencia čo i len jednej z náležitostí vymedzených v ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., odvolací súd sa z dôvodu hospodárnosti osobitne nevyjadroval k odvolacej námietke týkajúcej sa náležitosti konečnej splatnosti úveru.“ Vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa sa ako spotrebiteľka voči žalovanému ako dodávateľovi spotrebiteľského úveru úspešne domáhala svojich spotrebiteľských práv, o čom svedčia vyššie uvedené rozhodnutia súdov, vzniklo jej právo na primerané finančné zadostučinenie. Primerané finančné zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal voči spotrebiteľovi recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Výška priznaného finančného zadostučinenia je primeraná povahe a rozsahu porušenia práv žalobkyne, zodpovedá

svojmu účelu, pričom primerané finančné zadosťučinenie má poskytnúť satisfakciu spotrebiteľovi a zároveň odradiť dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. V danom prípade treba zdôrazniť, že žalovaný nielenže v zmluve o spotrebiteľskom úvere používal neprijateľné zmluvné podmienky, ale tiež aj konal spôsobom, ktorý je možné považovať za nekalé obchodné praktiky a/alebo v rozpore s dobrými mravmi, v snahe obohatiť sa minimálne o sumu vo výške 2 354,20 eura (žalovaný ako veriteľ od žalobkyne ako dlžníčky požadoval k 29.07.2016 zaplataenie dlžnej sumy vo výške 3.638,45 eura, pričom úver poskytol len vo výške 1.284,25 eura). Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti si žalobkyňa voči žalovanému uplatňuje právo na finančné zadosťučinenie vo výške 1.000,- eur.

3. Okresný súd Svidník vo veci vydal platobný rozkaz sp. zn. 7Csp/57/2018-27 zo dňa 9.8.2018.

4. Žalovaná podala odpor dňa 12.9.2018, ktorý odôvodnila tým, že žalobkyňa nepreukázala splnenie zákonných podmienok vyplývajúcich z § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., na ktoré sa odvoláva. Na základe žalobkyňou tvrdených skutočností nie sú splnené podmienky vzniku nároku na finančné zadosťučinenie. Rovnako z podanej žaloby nevyplývajú ani skutočnosti, ktoré by odôvodnili výšku požadovaného nároku. Poskytovanie právnej ochrany v dôsledku porušenia práv strán v spore má však byť vyvážené, čo teda znamená aj posúdenie, či účel sledovaný zákonom sa dosahuje vyslovením neplatnosti zmluvnej podmienky, celej odplaty za úver alebo nad rámec toho aj záverom o vzniku nároku na primerané finančné zadosťučinenie. Rozhodnutia, na ktoré žalobkyňa odkazuje, nie sú rozhodnutiami o porušení ustanovení určených na ochranu spotrebiteľa. Neexistenciu uvedeného nároku je predovšetkým možné vyvodiť z toho, že rozhodnutie v konaní sp.zn. 17Co/18/2018, ani 4Csp/51/2017 nekonštatuje a neurčuje porušenie povinnosti žalovaného ustanovenej právnym predpisom na ochranu spotrebiteľa. Ak v konaní 17Co/18/2018 sa konštatuje, že úver poskytnutý žalobcovi je bezúročný, a zmluvná podmienka v zmluve o revolvingovom úvere č. 8500034201 uvedená v bode 8. ods. 8.1. a ods. 8.4. je neprijateľná, potom táto skutočnosť predstavuje dostatočnú mieru ochrany postavenia žalobcu ako spotrebiteľa. Z podanej žaloby nevyplývajú ďalej žiadne také skutkové okolnosti, ktoré by preukazovali nutnosť priznania finančného zadosťučinenia ako spôsobu zavŕšenia ochrany spotrebiteľa. Jeho vznik nie je automatický, naopak, vznik tohto nároku treba chápať ako prostriedok završujúci ochranu spotrebiteľa za situácie, kedy to okolnosti vyžadujú. Rozsah ochrany práv žalobkyne vyplývajúci z označených súdnych rozhodnutí v dostatočnom rozsahu a miere by spĺňal aj účel vyplývajúci z § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa a vzhľadom na tieto okolnosti nie je dôvod uplatňovať primerané zadosťučinenie. Žalobkyňa sa podľa rozsudku žiadneho pojednávania nezúčastňovala, rovnako netvrdila a rovnako ani teraz neuvádza, že pociťovala ujmu či diskomfort spojený s podaním žaloby. Žalobkyňa do dnešného dňa nesplatila ani len sumu, ktorá jej bola preukázateľne poskytnutá, kde posledná splátka bola uhradená dňa 2.9.2015, čo znamená, že nebola ochotná platiť svoje záväzky, a až v roku 2017 sa súdnou cestou domáhala určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Na základe tohto má žalovaný za to, že žalobkyňa žiadna ujma nevnikla a ani vzniknúť nemohla. Žalobkyňa obdržala sumu 1285,75 eura, k dnešnému dňu uhradila len sumu 766,48 Eur. V rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 14Co91/2012 sa k výkladu § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa konštatuje, že s ohľadom na jeho neurčitú hypotézu a v záujme eliminácie jeho možného zneužitia je nevyhnutné sledovať jeho účel, ktorým je nastolenie rovnováhy zmluvných strán, pričom posudzovanie každého nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je vecou individuálnych skutkových zistení. Žalovaný napáda nielen dôvodnosť uplatňovaného nároku na primerané finančné zadosťučinenie čo do jeho základu, ako aj čo do jeho výšky. Podaná žaloba neobsahuje žiadny dôvod alebo spôsob, ktorý by túto sumu odôvodnil. Z podanej žaloby nevyplýva pritom spôsob a ani vecné základy pre určenie požadovaného primeraného finančného zadosťučinenia. Žaloba obsahuje nedostatky, ktoré neumožňujú vecne sa k jej obsahu vyjadriť, a pokiaľ tak sa zamýšľa urobiť na pojednávaní, potom ide o postup porušujúci rovnosť strán, a tiež ustanovenia Civilného sporového poriadku, ktoré definujú čo všetko sa považuje za zmenu žaloby. Žalobkyňou bližšie nešpecifikovaná suma je zjavne neprimeraná, čo je možné dokumentovať porovnaniami s inými prípadmi nemajetkových újm, ktoré pozná náš právny poriadok. Napríklad v prípade náhrady za bolesť či sťaženie spoločenského uplatnenia suma 1 000,- eur zodpovedá 52 bodom, čo predstavuje rovnakú náhradu, ako náhrada niektorých stredne ťažkých zlomenín. Žalovaná namieta premlčanie práva na uplatňovanie primeraného finančného zadosťučinenia. Medzi stranami sporu bol zmluvný vzťah uzavretý dňa 31.10.2013. Ak by mali vzniknúť dôvody, pre ktoré žalobkyňa požaduje zaplataenie primeraného finančného zadosťučinenia, a ktoré by mali súvisieť so zmluvným vzťahom súvisiacim zo dňa 31.10.2013, potom vzhľadom na súvislosť uplatňovania nároku a tieto dôvody žalobkyňa uplatňuje právo na zaplataenie finančného zadosťučinenia po uplynutí zákonnej premlčacej doby a žalovaná

namieta toto premlčanie. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol žalobu v celom rozsahu zamietol a súčasne žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. Predmetom konania bolo zaplatenie primeraného finančného zadošťačenia vo výške 1 000,- eur.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav veci:

7. Z rozsudku Okresného súdu Svidník, sp. zn. 4Csp/51/2017-50 zo dňa 4.10.2017 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 17Co/18/2018, súd zistil, že súd prvým výrokom určil, že úver zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500034201 zo dňa 31.10.2013 uzavretej medzi stranami sporu je bezúročný a bez poplatkov.

8. Druhým výrokom určil, že zmluvná podmienka v zmluve o revolvingovom úvere č. 8500034201 zo dňa 31.10.2013, uvedená v bode 8., ods. 8.1., v znení: "Predmetom tejto dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy, uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 EUR a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 eura v prípade ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu dlžník udeľuje Veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto dohody o poskytnutí služby, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

9. Tretím výrokom určil, že zmluvná podmienka v zmluve o revolvingovom úvere č. 8500034201 zo dňa 31.10.2013, uvedená v bode 8., ods. 8.4., v znení: „Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru je splatná dňom uzavretia tejto dohody o poskytnutí služby, veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3. zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1 písm. a) tejto dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu poskytnutia úveru Dlžníkovi podľa článku 2.3. zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu dlžníkovi. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. Zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. b) tejto dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet dlžníka uvedený v čl. 2 žiadosti/zmluvy“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

10. Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že žalovaná sa domáhala voči žalovanému určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov, určenia neprijateľných zmluvných podmienok s príslušenstvom, ktorý odôvodnila tým, že so žalovaným na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru zo dňa 27.10.2013 bol žalobkyni oznámený žalovaného zo dňa 31.10.2013 schválený úver vo výške 1500,00 eur, so splatnosťou veru 42 mesiacov, výškou mesačnej splátky 80,37 eur, ročnou úrokovou sadzbou 70,02 % a RPMN 69,72 %, čím medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom malo dôjsť k uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500034201 a poskytnutiu úveru. Súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere bola aj Rozhodcovská zmluva č. 8500034201, ktorou sa žalovaný ako veriteľ a žalobca ako dlžník mali dohodnúť, že akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere, s porušením, ukončením či neplatnosťou zmluvy o revolvingovom úvere budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z nasledujúcich stálych rozhodcovských súdov podľa rokovacieho poriadku týchto stálych rozhodcovských súdov (1)Rozhodcovský súd v Bratislave, sídlom Ventúrska 14, Bratislava, zriadený spoločnosťou Sdružení rozhodcu, a.s., IČ:63 49 66 58, so sídlom v Českej republike, Brno, Příklad 8, (2)Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak arbitration court, s.r.o., IČO: 44 130 481 so sídlom Križná 56, 821 08 Bratislava, (III)Victoria rozhodcovský súd v Žiline, zriadený spoločnosťou Victoria legal arbiter, s.r.o., so sídlom Vojtecha Tvrdého 793/21, 010 01 Žilina, IČO: 44 826 460, (IV)Rozhodcovský súdny dvor zriadený pri spoločnosti Arbitration Tribunal, s.r.o., so sídlom Pribinova 30, 811 09 Bratislava, IČO: 44 455 453, Výber rozhodcovského súdu, ktorý bude

oprávnený vec prejednať a rozhodnúť spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh (ďalej len rozhodcovská zmluva). Na základe uvedených skutočností bol žalobkyni z revolvingového úveru dňa 31.10. 2013 poskytnutá len suma 1284,25 eura a to napriek tomu, že úver bol schválený vo výške 1500,00 eur. Žalovaný si v zmysle bodu 8. (Dohoda o poskytnutí služby) započítal sumu vo výške 215,75 eur ako odplatu za službu spočívajúcu v záväzku žalovaného ako veriteľa poskytnúť po splnení ďalších podmienok na žiadosť dlžníka možnosť odkladu splatnosti splátok úveru. Zo strany žalobkyne ako dlžníka bola žalovanému ako veriteľovi doposiaľ na vrátenie úveru zaplatená suma vo výške 766,48 eura (ku dňu 3.12.2014 - 565,48 eura, 9.1.2015 -81 eur, 25.3. 2015 - 100,00 eur, 2.9.2015 - 20 eur) Napriek tomu žalovaný ako veriteľ od žalobkyne ako dlžníka požaduje k 29.7. 2016 zaplataenie stálej dlžnej sumy vo výške 3 638,45 eur. Zmluva o revolvingovom úvere uzatvorená medzi stranami sporu je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou.

11. Podľa odôvodnenia rozsudku súd prvej inštancie s prihliadnutím na obsah spisu, listinné dôkazy, žalobnému návrhu vyhovel nakoľko bolo preukázané, že medzi sporovými stranami bola uzatvorená zmluva o revolvingovom úvere č. 8500034201 zo dňa 31.10. 2013. Predmetná zmluva je stranami podpísaná súčasťou tejto sú zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere, táto je písaná drobným písmom. Zo zmluvy vyplýva, že veriteľ v danom prípade žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 1 500,00 eur so splatnosťou úveru 42 mesiacov, výškou mesačnej splátky 80,37 eur, ročnou úrokovou sadzbou 70,02 % a RPMN 69,72 %, čím medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovanou stranou ako veriteľom malo dôjsť k uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere č. 85000034201 a poskytnutiu úveru. Titulom zmluvy v skutočnosti bol žalobkyni z revolvingového úveru dňa 31.10. 2013 poskytnutá len suma 1284,25 eura a to napriek tomu, že úver bol schválený vo výške 1500,00 eur. Žalovaný si v zmysle bodu 8. (Dohoda o poskytnutí služby) započítal sumu vo výške 215,75 eur ako odplatu za službu spočívajúcu v záväzku žalovaného ako veriteľa poskytnúť po splnení ďalších podmienok na žiadosť dlžníka možnosť odkladu splatnosti splátok úveru (1500,00 - 215,75 = 1284,25 eura). Zo strany žalobkyne ako dlžníka bola žalovanému ako veriteľovi doposiaľ na vrátenie úveru zaplatená suma vo výške 766,48 eura (ku dňu 3.12.2014 - 565,48 eura, 9.1.2015 -81 eur, 25.3. 2015 - 100,00 eur, 2.9.2015 - 20 eur). Napriek tomu žalovaný ako veriteľ od žalobkyne ako dlžníka požaduje k 29.7. 2016 zaplataenie stálej dlžnej sumy vo výške 3 638,45 eur. Zmluva o revolvingovom úvere uzatvorená medzi stranami sporu je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou, táto skutočnosť je stranám sporu zrejmá, pričom zákonným predpokladom jej uzavretia bol zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách (platnom a účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere). Žalobkyňa v žalobnom návrhu žiadala určiť, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách - zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Podľa § 11 ods. 1, písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách - poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/až l/, s/,z/ a aa. Zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. c/f/a l/ zákona č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, preto je predmetný spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov.

12. K určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky vyplývajú skutočnosti, že podľa bodu 8. (Dohoda o poskytnutí služby), ods. 8.1 písm. a) Zmluvy o revolvingovom úvere, je predmetom dohody medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok (v Zmluve o revolvingovom úvere v ods. 8.1 až 8.6) službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe žiadosti/zmluvy uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu. Odplatná služba spočívajúca v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru v zmysle bodu 8. (Dohody o poskytnutí služby) zmluvy o revolvingovom úvere, nebola medzi zmluvnými stranami dojednaná individuálne. Nakoľko úprava obsiahnutá v ods. 8.6. zmluvy o revolvingovom úvere vzbudzuje dojem, že dohoda o poskytnutí služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru nie je podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere, faktom je že tvorí súčasť zmluvy o revolvingovom úvere a už samotným podpisom zmluvy o revolvingovom úvere zo strany dlžníka

(v závere na vyznačených miestach, za ods. 13.), by to znamenalo jej nevyhnutú akceptáciu, bez faktickej možnosti vylúčenia takejto dohody o poskytnutí služby. Dojednávania uvedenej odplatnej služby žalobkyňa aj súd považuje za nekalé, najmä z dôvodu, že z úpravy ods. 8 zmluvy o revolvingovom úvere vyplýva, že takáto zmluvná podmienka (o poskytnutí služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru) platí aj v prípade, ak počas zmluvného vzťahu nedôjde zo strany dlžníka k požiadaniu o odklad splátok. To znamená, že v konečnom dôsledku môže nastať situácia, že dlžník poskytne plnenie (odplatu) veriteľovi bez toho, aby za to obdržal protiplnenie (dojednanú službu). Vyžadovanie plnenia bez reálneho poskytnutia protiplnenia predstavuje materiálnu disproporciu a toto je minimálne v rozpore s dobrými mravmi. Podmienky zmluvy o revolvingovom úvere týkajúce sa dojednávania predmetnej služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru (ods. 8.1 zmluvy o revolvingovom úvere), považuje za neprijateľne a tieto v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka podľa ktorého neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné za neplatné.

13. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

14. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednávania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 53 ods. 1, ods. 5 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

16. Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

17. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

18. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

19. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

20. Podľa § 132 ods. 1 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

21. Podľa § 187 ods. 1, ods. 2 CSP, za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov. Dôkazným prostriedkom je najmä výsluch strany, výsluch svedka, listina, odborné vyjadrenie, znalecké dokazovanie a obhliadka. Ak nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

22. Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

23. Podľa § 215 ods.1 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

24. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že žalobkyňa je dôvodná, pričom sa v plnom rozsahu stotožnil s argumentáciou žalobcu. V konaní bolo preukázané, že žalobkyňa v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 4Csp/51/2017 úspešne uplatnila porušenie práva spotrebiteľa, preto má právo na primerané finančné zadosťučinenie od žalovaného, ktorý za porušenie jej práva nesie zodpovednosť. Žalobkyňa v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 4Csp/51/2017 dosiahla, že úver zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500034201 zo dňa 31.10.2013 uzavretej medzi stranami sporu je bezúročný a bez poplatkov. Ďalej dosiahla určenie, že zmluvná podmienka v zmluve o revolvingovom úvere č. 8500034201 zo dňa 31.10.2013, uvedená v bode 8., ods. 8.1., v znení: "Predmetom tejto dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy, uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 EUR a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 eura v prípade ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu dlžník udeľuje Veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto dohody o poskytnutí služby, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Ďalej určenie, že zmluvná podmienka v zmluve o revolvingovom úvere č. 8500034201 zo dňa 31.10.2013, uvedená v bode 8., ods. 8.4., v znení: "Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru je splatná dňom uzavretia tejto dohody o poskytnutí služby, veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3. zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1 písm. a) tejto dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu poskytnutia úveru Dlžníkovi podľa článku 2.3. zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu dlžníkovi. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. Zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. b) tejto dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet dlžníka uvedený v čl. 2 žiadosti/zmluvy", je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

25. Je irelevantné, či žalobkyni vznikla majetková, resp. nemajetková ujma alebo škoda, ktorá by zakladala dôvodnosť nároku na finančné zadosťučinenie. Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa nevyžaduje ako podmienku vznik ujmy, ba dokonca ani spôsobilosť porušenia privodiť ujmu spotrebiteľovi tak, ako to bolo v znení zákona účinného do 9.6.2013. Pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, preto postačuje iba úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, čo v danom prípade preukázané bolo. Žalobkyňa v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 4Csp/51/2017 úspešne uplatnila porušenie svojich práv spotrebiteľa, keď dosiahla určenie, že úver zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500034201 zo dňa 31.10.2013 uzavretej medzi stranami sporu je bezúročný a bez poplatkov a učenie neprijateľnosti zmluvných podmienok.

26. Keďže žalovaný preukázateľne porušil právo žalobkyne, ako spotrebiteľa, jeho dôsledkom je aj úspešné uplatnenie práva spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie.

27. Priznaná výška primeraného finančného zadosťučinenia musí byť primeraná, aby naplnila satisfakčnú, výchovnú a odstrašujúcu funkciu tohto právneho inštitútu. V tomto konaní žalobkyňa požadovala zaplatenie finančného zadosťučinenia vo výške 1 000,- eur, ktorého výšku považuje súd za primeranú vzhľadom na všetky okolnosti spotrebiteľského úveru, ktorý bol posudzovaný v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 4Csp/51/2017. Na základe úverovej zmluvy mal byť žalobkyni poskytnutý úver vo výške 1 500,- eur, pričom žalobkyni bola reálne poskytnutá len suma 1 284,25 eura z dôvodu započítania odplaty za službu, ktorá bola vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalobkyňa zaplatila žalovanému sumu 766,48 eura a žalovaný napriek tomu ešte dňa 29.7.2016 žiadal od žalobkyne zaplatenie sumy 3 638,45 eura. Keďže žalobkyni bol poskytnutý úver vo výške 1 284,25 eura, z uvedenej sumy už vrátila sumu 766,48 eura, pohľadávka žalovaného voči žalobkyni tak činila sumu 517,77 eura z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru. Napriek uvedenému žalobkyni hrozila ujma vo výške 3 120,68 eura (3 638,45 eura - 517,77 eura), v prípade, ak by žalobkyňa neuplatnila porušenie svojho práva na súde.

28. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyni hrozila ujma vo výške 3 120,68 eura, javí sa finančné zadosťučinenie vo výške 1 000,- eur ako primerané, aby bola naplnená sankčná, satisfakčná a odradzujúca funkcia vo vzťahu k profesionálom, ktorí sa zaoberajú poskytovaním spotrebiteľských úverov. Poskytnutie finančného zadosťučinenia spotrebiteľovi v individuálnom prípade môže nepochybne odradiť dodávateľov od nekalého konania aj voči ostatným spotrebiteľom.

29. O trovách strán súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobkyňa mala v konaní plný úspech, preto má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Odvolať sa podáva lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolať možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).